

חלק ט - פרשת פקודי		
מתוק מדבש	וילנא	יום
רסה-רעא	רמב ע"ב	ראשון
רעא-רעז	רמג ע"א	שני
רעז-רפג	רמג ע"ב	שלישי
רפג-רפח	רמד ע"א	רביעי
רפח-רצד	רמד ע"ב	חמישי
רצד-שא	רמח ע"א	שישי
שא-שו	רמח ע"ב	שבת

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש עם פרוש

עלון מס' 220 | פרשת בשלח תשפ"ג

יו"ל בעזרה שי"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

קול התשבחות של המלאכים היו משמחים את ישראל בצאתם ממצרים

תא חזי פד נפקו ישראל ממצרים רוחיהון הוה תביר בגווייהו, והווי שמעין אינון תושבחו ולא יכלין למחדי, ובשעתא דכלהו אוכלוסין ורתיכין נפקו בשכינתא, פלהו ארימו תושבחו ושירין קמי קדשא בריה הווא, ואתער קדשא בריה הווא רוחיהון דישראל, והווי שמעין אינון תושבחו, וקאים רוחיהון בגווייהו דלא פרחו.

בר נש פד איהו שביק פולחנא פדין ידע תבירו דגרמוי תבירו דרוחיה, כף ישראל פד נפקו ממצרים פדין טעימו טעמא דמותא, וקדשא בריה הווא אסי לון, דכתיב ויהו"ה הולך לפניהם יומם וגו', וכל אורחין הווי סלקין ריחין דאסותא, ועאלין לגופייהו ואתסיין, ומקל תושבחו דהווי שמעין הווי חדאן ונייחין ברוחיהון.

מתוק מדבש

דלא פרחו ועמד רוחם בקרבם ולא פרח מהם מחמת שירת המלאכים.

קול התשבחות של המלאכים היו משמחים את ישראל בצאתם ממצרים

תא חזי פד נפקו ישראל ממצרים רוחיהון הוה תביר בגווייהו בא וראה כשיצאו ישראל ממצרים היו רוחם שבור בקרבם מחמת קשי השעבוד, והווי שמעין אינון תושבחו ולא יכלין למחדי והגם שהיו שומעים את התשבחות של המלאכים לא היו יכולים לשמוח מחמת שבירת גופם, ומפרש את הענין ואמר ובשעתא דכלהו אוכלוסין ורתיכין נפקו בשכינתא בשעה שכל המלאכים והמרפכות יצאו ממצרים יחד עם השכינה, פלהו ארימו תושבחו ושירין קמי קדשא בריה הווא כלם הרימו קול תשבחות ושירות לפני הקדוש ברוך הוא, ואתער קדשא בריה הווא רוחיהון דישראל והווי שמעין אינון תושבחו והעיר הקדוש ברוך הוא רוחם של ישראל והיו שומעים אותם התשבחות, וקאים רוחיהון בגווייהו

ומביא משל לזה, כי בר נש פד איהו שביק פולחנא פדין ידע תבירו דגרמוי תבירו דרוחיה האדם אחר שעזב את עבודתו הקשה אז יודע ומרגיש את שבירת עצמותיו ושבירת רוחו, כף ישראל פד נפקו ממצרים פדין טעימו טעמא דמותא כף ישראל כשיצאו ממצרים אז טעמו טעם מיתה משבירת גופם ורוחם מקשי השעבוד של מצרים, וקדשא בריה הווא אסי לון והקדוש ברוך הוא רפא אותם, דכתיב ויהו"ה הולך לפניהם יומם וגו' ומפרש אידך רפא אותם, ואמר כי וכל אורחין הווי סלקין ריחין דאסותא כל הדרכים היו מעלין ריחות של רפואה, ועאלין לגופייהו ואתסיין ונכנסו לגופם ונתרפאו, ומקל תושבחו דהווי שמעין הווי חדאן ונייחין ברוחיהון וקול התשבחות של המלאכים שהיו שומעים היו משמחים אותם ונחו ברוחם.

ופרעה וכל אינון אוכלוסין דיליה הוו אזלי בתרייהו לאוזפא לון עד דנפקו מארעא דמצרים, וכן כל אינון רברבין דממנן עליהון ועל שאר עמין, אוזיפו לה לשכינתא ולישראל פלהו, עד דשארו באיתם בקצה המדבר, הךא הוא דכתיב ויהי בשלח פרעה את העם וגו'.

פרעה הרג את השרים שייעצו לו לסרב לשלח את ישראל

ויהי בשלח פרעה את העם, מה כתיב לעילא, ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו, תא חזי נוקמא עלאה דעבד קדשא בריה הוא במצרים, תלת מותני הוו, חד דעבדו בוכרין במצרים, דקטילו כל אינון דאשפחו, וחד דקטל קדשא בריה הוא בפלגות ליליא, וחד פד חמא פרעה מותנא בביתיה בכנוי ובעבדיו, קם וזריז גרמיה וקטיל אפרכין וסרכין וכל דאמליכו ליה לסרבא בעמא, עד דאורייתא אסהידת עליה דאיהו קם בליליא ממש.

כמה (דקדשא בריה הוא בפלגות) דליליא קטל בוכרין ועבד נוקמין, הכי קם פרעה בארעא דמצרים וקטל ועבד נוקמין בסרכוי ואפרכוי ואמרפלווי ובכל אינון רברבין, (דף מה ע"ב) הךא הוא דכתיב (שמות יב ל) ויקם פרעה לילה (לילה ממש), דקם לקטלא ולשיצאה, אורחוי דכלבא פד מחיין ליה באבנא איהו אתי ונשיף לחבריה, כף פרעה.

מתוק מדבש

תקמינו וקרוס לגרסה זמקרט שומר טוז מומור קל"ו, על הספסוק למפה מנרס זנבוריסס, וחד דקטל קדשא בריה הוא בפלגות ליליא ואחת שהרג הקדוש ברוך הוא את כל הבכורים בחצות לילה, וחד פד חמא פרעה מותנא בביתיה בכנוי ובעבדיו ואחת פשאה פרעה את המות בביתו בכנוי ובעבדיו, קם וזריז גרמיה וקטיל אפרכין וסרכין וכל דאמליכו ליה לסרבא בעמא קם וזין את עצמו והרג השרים והמושלים וכל אותם שייעצו אותו לסרב לשלוח את העם, עד דאורייתא אסהידת עליה דאיהו קם בליליא ממש עד שהתורה העידה עליו שהוא קם בלילה ממש, והיינו שעשה מעשה השכינה הנקראת לילה להרוג את שריו הגדולים.

ומפרש ואמר כמה דקדשא בריה הוא בפלגות דליליא קטל בוכרין ועבד נוקמין כמו שהקדוש ברוך הוא דהיינו השכינה בחצות לילה הרג את הבכורים ועשה בהם נקמות, הכי קם פרעה בארעא דמצרים וקטל ועבד נוקמין בסרכוי ואמרפלווי ובכל אינון רברבין כמו כן קם פרעה בארץ מצרים והרג ועשה נקמות בשריו ומושלו ופקידיו ובכל הגדולים, (דף מה עמוד ב) הךא הוא דכתיב ויקם פרעה לילה פרושו דקם לקטלא ולשיצאה שקם להרוג ולהשחית, ואמר פי אורחוי דכלבא פד מחיין ליה באבנא איהו אתי ונשיף לחבריה מדרך הפלב פשפמים אותו באבן הוא

ופרעה וכל אינון אוכלוסין דיליה הוו אזלי בתרייהו לאוזפא לון עד דנפקו מארעא דמצרים ופרעה וכל המונו היו הולכים אחריהם ללוותם עד שיצאו מארץ מצרים, וכן כל אינון רברבין דממנן עליהון וכן כל אותם שרים העליונים הממנים עליהם, ועל שאר עמין וגם השרים הממנים על שאר העמים, אוזיפו לה לשכינתא ולישראל פלהו עד דשארו באיתם בקצה המדבר פלם לוו את השכינה ואת כל ישראל עד שחננו באיתם בקצה המדבר, הךא הוא דכתיב ויהי בשלח פרעה את העם וגו' שפרושו שלוח את העם.

(דף מה ע"א, ובביאורינו כרך ה ע"ב תצא-תצו)

פרעה הרג את השרים שייעצו לו לסרב לשלח את ישראל

ויהי בשלח פרעה את העם ואמר מה כתיב לעילא מה כתוב למעלה ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו, ומפרש תא חזי נוקמא עלאה דעבד קדשא בריה הוא במצרים, תלת מותני הוו בא וראה הנקמה הגדולה שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים, שלש מיתות היו, חד דעבדו בוכרין במצרים דקטילו כל אינון דאשפחו אחת שעשו הבכורים במצרים כששמעו מפי משה ומת כל בכור זינו את עצמם והרגו כל אותם שמצאו מפני שלא היו משלחים את ישראל ממצרים, (כמו שקדשו

לְבַתֵּר אִיהוּ הָהוּ אֲזִיל בְּשׁוּקֵי וְהוּהּ מְכָרִיז וְאָמַר, (שם פסוק לא) קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי, אֲתוּן קְטֹלְתוּן לְכָל בְּנֵי מְתָא, אֲתוּן קְטֹלְתוּן סְרְכֵי וְאַפְרְכֵי וְכָל בְּנֵי בֵּיתִי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם) וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה, בֵּינוּן דְּבִידְכוּן הָהוּהּ פְּלָא, (שם פסוק לב) וּבִרְכַתֶּם גַּם אוֹתִי, דְּלֹא תִקְטְלוּן לִי, וּלְבַתֵּר אִיהוּ בְּגַרְמִיָּה אוּזִיף לֹון וְאַפִּיק לֹון מְאַרְעָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיְהִי בְּשִׁלַּח פְּרַעָה אֶת הָעָם וְגו'.

רצון השי"ת שיתקדשו ישראל במתן תורה כמלאכי השרת

תָּא חֲזִי אִי לֹא הָווּ אֵינוּן עֵרְב רַב דְּאֲתַחְבְּרוּ בְּהוּן בְּיִשְׂרָאֵל, לֹא אֲתַעְבִּיד הֵהוּא עוֹבְדָא, וְלֹא מִיתוּ מִיִּשְׂרָאֵל כָּל אֵינוּן דְּמִיתוּ, וְלֹא גָרִים לֹון לְיִשְׂרָאֵל כָּל מַה דְּגָרִים.

וְתָא חֲזִי הֵהוּא עוֹבְדָא וְהֵהוּא חוּבָה מִמֶּשׁ גָּרִים גְּלוּתְהוּן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּתַנְיִן בְּעָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דְיִשְׁתַּפְּחוּן יִשְׂרָאֵל בְּהֵהוּא שְׁעָתָא כְּמִלְאָכֵי עֲלָאֵי, וְלִמְעַבְד לְהוּן חִירִין מִכְּפָלָא, חִירִין מִמוּתָא, וְלִמְהוּי חִירִין מִן שְׁעִבּוּדָא דְשָׂאָר עַמִּין, כְּמַה דְּאֵתָא אָמַר (שמות לב טו) חֲרוּת עַל הַלּוּחֹת, אֵל תִּקְרִי חֲרוּת אֵלָא חִירוּת, בֵּינוּן דְּאֲתַעְבִּיד הֵהוּא עוֹבְדָא גְרִימוּ פְּלָא, גְרִימוּ מוּתָא, גְרִימוּ

מתוך מדבש

בְּיִשְׂרָאֵל בא וְרָאָה אֵלוּ לֹא הָיוּ אוֹתָם הָעֵרְב רַב שְׁנַתְחַבְּרוּ בְּיִשְׂרָאֵל, לֹא אֲתַעְבִּיד הֵהוּא עוֹבְדָא וְלֹא מִיתוּ מִיִּשְׂרָאֵל כָּל אֵינוּן דְּמִיתוּ לֹא הָיָה נַעֲשֶׂה הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל הָעַגְל, וְלֹא הָיוּ מְתִים מִיִּשְׂרָאֵל כָּל אוֹתָם שְׁמַתוּ, וְלֹא גָרִים לֹון לְיִשְׂרָאֵל כָּל מַה דְּגָרִים וְלֹא הָיוּ גוֹרְמִים לְיִשְׂרָאֵל כָּל מַה שְׁגָרְמוּ.

וְתָא חֲזִי הֵהוּא עוֹבְדָא וְהֵהוּא חוּבָה מִמֶּשׁ גָּרִים גְּלוּתְהוּן דְּיִשְׂרָאֵל ובא וְרָאָה זֶה הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל הָעַגְל וְאוֹתוֹ הַחֲטָא מִמֶּשׁ גָּרִים אֵת גְּלוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, דְּתַנְיִן בְּעָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דְיִשְׁתַּפְּחוּן יִשְׂרָאֵל בְּהֵהוּא שְׁעָתָא כְּמִלְאָכֵי עֲלָאֵי שְׁלִמְדֵנוּ שְׂרָצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא שִׁיְהִיוּ יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַת מַתָּן תּוֹרָה קְדוּשִׁים כְּמִלְאָכֵי הַשְּׂרָת, וְלִמְעַבְד לְהוּן חִירִין מִכְּפָלָא וְרָצָה לַעֲשׂוֹת אוֹתָם בְּנֵי חוּרִין מִכָּל הַדְּבָרִים, דְּהֵינּוּ חִירִין מִמוּתָא וְלִמְהוּי חִירִין מִן שְׁעִבּוּדָא דְשָׂאָר עַמִּין חֲרוּת מִמִּיתָה וְלִהְיוֹתָם בְּנֵי חוּרִין מִשְׁעִבּוּד שְׂאָר הָעַמִּים כְּלוּמַר שְׁלֹא תִהְיֶה עוֹד גְּלוּת, כְּמַה דְּאֵתָא אָמַר חֲרוּת עַל הַלּוּחֹת וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְכַרְכָּה בְּמַסְכַּת עֲרוּבִין (דף נד עמוד א) אֵל תִּקְרִי חֲרוּת שְׁפָרוּשׁוּ חֲקוּק, אֵלָא חִירוּת פְּרוּשׁ חֲפָשִׁי מִכָּל הַשְּׁעִבּוּדִים, בֵּינוּן דְּאֲתַעְבִּיד הֵהוּא עוֹבְדָא גְרִימוּ פְּלָא בֵּינוּן שְׁנַעֲשֶׂה הָעַגְל גְרִימוּ כָּל הַרְעוּת, דְּהֵינּוּ גְרִימוּ מוּתָא, גְרִימוּ שְׁעִבּוּד מִלְּפִוּן גְרִימוּ אֵת הַמִּיתָה וְגָרְמוּ שְׁעִבּוּד

בא וְנוֹשֵׁף אֵת חֲבָרוּ (כְּסֹפֶר דְּרָף טִמֵּת וְסֵפֶטֶרַת לְנֵי גָרִם כְּמִקּוּס לְמַגִּיפָה לִיָּה עֵין עֵס), כְּףָּ פְּרַעָה כְּףָּ עֲשֶׂה פְּרַעָה שְׂאֲחֹר שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא הִפָּה אוֹתוֹ הִרְג אֵת חֲבָרֵיו הַשְּׂרִים.

לְבַתֵּר אִיהוּ הָהוּ אֲזִיל בְּשׁוּקֵי וְהוּהּ מְכָרִיז וְאָמַר אַחַר כְּףָּ הוּא בְּעַצְמוֹ הָיָה הוֹלֵךְ בְּשׁוּקִים וְהָיָה מְכָרִיז וְאָמַר קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי, אֲתוּן קְטֹלְתוּן לְכָל בְּנֵי מְתָא וְצַעֲק אֲתָם הִרְגַתֶּם אֵת כָּל בְּנֵי הָעִיר, אֲתוּן קְטֹלְתוּן סְרְכֵי וְאַפְרְכֵי וְכָל בְּנֵי בֵּיתִי אֲתָם הִרְגַתֶּם אֵת הַשְּׂרִים וְהַמּוֹשְׁלִים וְאֵת כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה כְּלוּמַר אֲתָם עֲשִׂיתֶם דִּין כְּעֵין הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת לַיְלָה, בֵּינוּן דְּבִידְכוּן הָהוּהּ פְּלָא בֵּינוּן שְׁעַל יְדָכֶם הָיָה הַכָּל הָרִי אֲתָם גְרַמְתֶּם אֵת כָּל זֶה, וּבִרְכַתֶּם גַּם אוֹתִי, דְּלֹא תִקְטְלוּן לִי שְׁלֹא תִגְרְמוּ לְהַרוּג אוֹתִי, וּלְבַתֵּר אִיהוּ בְּגַרְמִיָּה אוּזִיף לֹון וְאַפִּיק לֹון מְאַרְעָא וְאַחַר כְּףָּ הוּא בְּעַצְמוֹ לָנָה אוֹתָם וְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָאָרֶץ הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיְהִי בְּשִׁלַּח פְּרַעָה אֶת הָעָם וְגו' פְּרוּשׁ שְׁלֹוּהָ אֵת הָעָם.

(דף מה ע"א-ע"ב, ובבבאורינו כרך ה עמ' תצנ-תצד)

רצון השי"ת שיתקדשו ישראל

במתן תורה כמלאכי השרת

תָּא חֲזִי אִי לֹא הָווּ אֵינוּן עֵרְב רַב דְּאֲתַחְבְּרוּ בְּהוּן

שֶׁעָבַד מִלְכוּן, גָּרִימוּ דְאִתְּבְּרוּ אֵינּוֹן לִוְחֵי קַדְמָאֵי, גָּרִימוּ דְמִיתוּ מִיִּשְׂרָאֵל כְּמָה אֲלֵפִין מַנְיָהּוּ, וְכָל דָּא בְּגִין אֲתַחְבְּרוּתָא דְאֵינּוֹן עֲרַב רַב דְאֲתַחְבְּרוּ בְּהוּ. אוּף הָכָא, בְּגִינְיָהוֹן לָא אֲתַקְרוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלָא יִשְׂרָאֵל, וְלָא עַמִּי, אֲלֵא הָעַם סָתָם.

יש נחת רוח לפני השי"ת מקול תפלות ישראל

וּפְרָעָה הַקְּרִיב, כְּתִיב (ישעיה כו טו) יְהו"ה בְּצַר פְּקֻדוֹף צָקוֹן לַחַשׁ וְגו', בְּצַר פְּקֻדוֹף, לָא פְּקֻדִין יִשְׂרָאֵל לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּשַׁעְתָּא דְנִיחָא, אֲלֵא בְּשַׁעְתָּא דְעֻקִּין לְהוּ, וּכְדִין כְּלָהוּ פְּקֻדִין לֵיה, צָקוֹן לַחַשׁ, וְכְלָהוּ צִלְאֵן בְּצִלּוֹתֵין וּבְכַעוּתֵין וְאָרִיקוּ קַמֵּיהּ צִלּוֹתֵין, אֵימְתִי, (ס) מוֹסְרָף לְמוּ, בְּשַׁעְתָּא דְפְקִיד לֹון קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּרַצוּעוּי, כְּדִין קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא קָאִים עֲלֵייהוּ בְּרַחֲמֵי, וְנִיחָא קַמֵּיהּ הֵהוּא קָלָא דְלַהוֹן, בְּגִין לְאֲתַפְרַעָא מִן שְׁנֵאִיָּהוֹן, וְאֲתַמְלִי עֲלֵייהוּ בְּרַחֲמֵי.

כְּמָה דְאוּקִימְנָא מְתַל לְיוֹנָה עִם הַנֶּץ וְכו', כְּף יִשְׂרָאֵל הוּוּ קְרִיבִין לְיִמָּא, וְהוּוּ חֲמָאן לְיִמָּא קַמֵּיהוּ

מתוך מדבש

אֲז כָּל יִשְׂרָאֵל מִתְפַּלְלִים בְּתַפְלוֹת וּבְקִשׁוֹת, וְאָרִיקוּ קַמֵּיהּ צִלּוֹתֵין וְשׁוֹפְכִים לְכֶם לְפָנָי בְּתַפְלוֹת וּבְקִשׁוֹת, וּמְפָרֵשׁ יוֹתֵר אֵימְתִי מְתִי הֵם מִתְפַּלְלִים, מוֹסְרָף לְמוּ פְּרוּשׁוּ בְּשַׁעְתָּא דְפְקִיד לֹון קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּרַצוּעוּי בְּשַׁעְתָּא שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא מְיָסֵר אוֹתָם בְּרַצוּעָה שְׁלוּ אֲז הֵם מִתְפַּלְלִים אֵלָיו וּמְבַקְשִׁים רַחֲמִים, וְאַחַר שֶׁהִתְפַּלְלוּ יִשְׂרָאֵל כְּדִין קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא קָאִים עֲלֵייהוּ בְּרַחֲמֵי אֲז הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא עוֹמֵד עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמִים, וְנִיחָא קַמֵּיהּ הֵהוּא קָלָא דְלַהוֹן וְיֵשׁ נַחַת רוּחַ לְפָנָי מִקוֹל תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל, בְּגִין לְאֲתַפְרַעָא מִן שְׁנֵאִיָּהוֹן כְּדִי לְהַפְרַע מִשְׁנֵאִיָּהֶם, וְאֲתַמְלִי עֲלֵייהוּ בְּרַחֲמֵי וּמִתְמַלֵּא עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמִים.

כְּמָה דְאוּקִימְנָא מְתַל לְיוֹנָה עִם הַנֶּץ וְכו' מִשַׁל זֶה מוּכָא בְּשִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה (פְּרָשָׁה ב' פְּסוּק יוֹנָי כְּמָגוּ הַסְּלַט), וְזֶה לְשׁוֹנוּ תְּנִי דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל, בְּשַׁעְתָּא שְׁיַצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לְמָה הָיוּ דוֹמִין, לְיוֹנָה שְׁבַרְחָה מִפְּנֵי הַנֶּץ וְנִכְנְסָה לְנִקְיָק סֶלַע וּמִצְאָה שֵׁם הַנֶּחֶשׁ מְקַנָּן, וְנִכְנְסָה לְפָנִים וְלֹא הִתְהַיְתָה יְכוּלָה לְהַפְנֵס שְׁעֵדִין הַנֶּחֶשׁ מְקַנָּן, תַּחֲזוּר לְאַחֲרֵיהּ לֹא תִהְיֶה יְכוּלָה שְׁהַנֶּץ עוֹמֵד בְּחוּץ, מָה עֲשִׂתָּה הַיּוֹנָה הַתְּחִילָה צוֹחֶת וּמִטְפַּחַת בְּאַגְפֵיהּ כְּדִי שִׁשְׁמַע לָהּ בַּעַל הַשׁוֹכֵף וְיָבֵא לְהַצִּילָה, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוּ, כְּף יִשְׂרָאֵל הוּוּ קְרִיבִין לְיִמָּא כְּף יִשְׂרָאֵל הָיוּ קְרוֹבִים אֶל הַיָּם, וְהוּוּ חֲמָאן לְיִמָּא קַמֵּיהוּ אֲזִיל וְסַעִיר וְגִלְגָלוּי וְקַפִּין לְעִילָא הוּוּ דְחִילִין וְהָיוּ רֹאִים אֶת הַיָּם לְפָנֵיהֶם הוּלָף וְסוּעַר וְגִלְגָלוּי עוֹלִים לְמַעֲשָׂה וְהָיוּ יִרְאִים לְכַנְסָ בְּתוֹף הַיָּם,

מְלִכּוּת, גָּרִימוּ דְאִתְּבְּרוּ אֵינּוֹן לִוְחֵי קַדְמָאֵי וְגָרְמוּ שְׁנֵאִיָּהוֹן לִוְחֵי הָרֵאשׁוֹנוֹת (שְׁהוּא הַגּוֹרֵם שְׂכַחַת הַתּוֹרָה, כְּמָאֵמֵר חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבְרָכָה שָׁם, וְזֶה לְשׁוֹנוּ אֲלֵמְלִי לֹא נִשְׁתַּבְּרוּ לִוְחֵי הָרֵאשׁוֹנוֹת לֹא נִשְׁתַּפְּחָה תּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל), גָּרִימוּ דְמִיתוּ מִיִּשְׂרָאֵל כְּמָה אֲלֵפִים מֵהֶם, וְכָל דָּא בְּגִין אֲתַחְבְּרוּתָא דְאֵינּוֹן עֲרַב רַב דְאֲתַחְבְּרוּ בְּהוּ וְכָל זֶה נִגְרַם עַל יְדֵי הַהִתְחַבְּרוּת שֶׁל הָעֲרַב רַב שֶׁנִּתְחַבְּרוּ עִמָּהֶם.

וּמִסִּיק דְבָרָיו וְאָמֵר אוּף הָכָא בְּגִינְיָהוֹן לָא אֲתַקְרוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלָא יִשְׂרָאֵל, וְלָא עַמִּי אֲלֵא הָעַם סָתָם אֵף כָּאֵן יִשְׂרָאֵל בְּצַאֲתָם מִמִּצְרַיִם אֵינָם נְקִרְאִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוּ יִשְׂרָאֵל וְלֹא עַמִּי בְּלִשׁוֹן חֶבֶד אֲלֵא הָעַם סָתָם, כְּמוֹ שְׂכַתוּב וְיִהִי בְּשַׁלַּח פְּרַעָה אֶת הָעַם.

(דף מה ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' תצו-תצח)

יש נחת רוח לפני השי"ת מקול תפלות ישראל

וּפְרָעָה הַקְּרִיב כְּדִי לְפָרֵשׁ פְּסוּק זֶה הַקְּדִים וְאָמֵר, כְּתִיב ה' בְּצַר פְּקֻדוֹף צָקוֹן לַחַשׁ וְגו', וּמְפָרֵשׁ מָה שְׂכַתוּב בְּצַר פְּקֻדוֹף פְּרוּשׁוּ לָא פְּקֻדִין יִשְׂרָאֵל לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּשַׁעְתָּא דְנִיחָא אֲלֵא בְּשַׁעְתָּא דְעֻקִּין לְהוּ אֵין יִשְׂרָאֵל פּוֹקְדִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְהַתְפַּלֵּל אֵלָיו בְּשַׁעְתָּא שְׁיֵשׁ לְהֵם נַחַת אֲלֵא בְּשַׁעְתָּא שְׁמִצְעָרִים אוֹתָם, וּכְדִין כְּלָהוּ פְּקֻדִין לֵיה וְאֲז כָּלֵם פּוֹקְדִים אוֹתוֹ וּמִתְפַּלְלִים לְפָנָיו, צָקוֹן לַחַשׁ פְּרוּשׁוּ וְכְלָהוּ צִלְאֵן בְּצִלּוֹתֵין וּבְכַעוּתֵין

אזיל וסעיר וגלגלוי זקפין לעילא הוה דחילין, זקפו עינייהו וחקמו לפרעה ולמשירייתיה ואבני גירין ובלסטראין, כדין וייראו מאד, מה עבדו, ויצעקו בני ישראל, מאן גרים האי דקריבו ישראל לגבי אבוהון דלעילא, פרעה, הדא הוא דכתיב ופרעה הקריב, והא אתמר.

זכותם ותפלתם של האבות הגינו על ישראל בים סוף

התניצבו וראו, לית לכו לאגתא קרבא, דהא קדשא בריך הוא יגית קרבא בגיניכון, כמה דאת אמר יהו"ה ילחם לכם ואתם תחרישון, תא חזי, ההוא ליליא פנש קדשא בריך הוא לפמליא דיליה ודאין דינייהו דישראל, ואלמלא דאקדימו אבהן עלייהו דישראל, לא אשתזיבו מן דינא, רפי יהודה אמר, זכותא דיעקב אגין עלייהו דישראל, הדא הוא דכתיב (תהלים קכד א) לולי יהו"ה שהיה לנו יאמר נא ישראל, ישראל סבא.

מתוק מדבש

בגיניכון אין לכם לעשות מלחמה פי הקדוש ברוך הוא יעשה מלחמה בשבילכם, כמה דאת אמר יהו"ה ילחם לכם ואתם תחרישון. תא חזי ההוא ליליא פנש קדשא בריך הוא לפמליא דיליה ודאין דינייהו דישראל בא וראה באותו הלילה של קריעת ים סוף שהיו ישראל בספנה אסף הקדוש ברוך הוא לפמליא שלו ודן דינם של ישראל אם הם ראויים להנצל, ואלמלא דאקדימו אבהן עלייהו דישראל לא אשתזיבו מן דינא ואם לא היו האבות מקדימים להתפלל על ישראל לא היו נצולים מן הדין, רפי יהודה אמר, זכותא דיעקב אגין עלייהו דישראל זכותו של יעקב אביהם הגן על ישראל הדא הוא דכתיב לולי יהו"ה שהיה לנו להושיענו, יאמר נא ישראל היינו ישראל סבא הוא יעקב אבינו שעמד בתפלה זו של לולי ה' שהיה לנו וגו', והתפלל על בניו ועל ידו באה לנו הישועה.

(דף מז ע"א, ובבאורינו כרך ה עמ' תקטו)

זקפו עינייהו וחקמו לפרעה ולמשירייתיה נשאו עיניהם לאחוריהם וראו את פרעה ואת מחנותיו, ואבני גירין ובלסטראין וראו את אבני החצים והבליסטראות, כדין וייראו מאד אז יראו מאד, מה עבדו מה עשו ויצעקו בני ישראל אל ה' רצונו לומר שעשו תשובה, מאן גרים האי דקריבו ישראל לגבי אבוהון דלעילא מי גרם זה שקרבו ישראל לאביהם של מעלה, ואמר פרעה הוא גרם להם, שהוא היה כרצועה ביד הקדוש ברוך הוא ליסרם ולקרובם לאביהם שבשמים, הדא הוא דכתיב ופרעה הקריב, והא אתמר שהקריב את ישראל לאביהם שבשמים. (דף מז ע"א, ובבאורינו כרך ה עמ' תקיג-תקיח)

זכותם ותפלתם של האבות הגינו על ישראל בים סוף

התניצבו וראו את ישועת ה', פרוש לית לכו לאגתא קרבא דהא קדשא בריך הוא יגית קרבא

שבח דא שירתא

העיד הגה"צ רבי שלמה בלוך זצ"ל תלמיד החפץ חיים זי"ע, שכל שבת למד החפץ חיים את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו כן, ואפילו בחורים, והיה אומר שרובו כמדרש.

ובשם החזון איש זצוק"ל מובא בספר מעשה איש: אין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר.

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

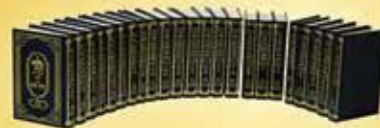
הזהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)